

سنتز و بررسی ویژگیهای نانو بلورک La_{0.8}Sr_{0.2}MnO₃ به روش همرسوبی

علی عسجدی^{*}، بابک رئیسی دهکردی، امیر مقصودی پور و احسان مرزبانراد تهران، کرج، پژوهشگاه مواد و انرژی، پژوهشکده سرامیک

تاريخ ثبت اوليه: ١٣٨٨/٠٥/١٨، تاريخ دريافت نسخه اصلاح شده: ١٣٨٨/٠٧/٠٩، تاريخ پذيرش قطعى: ١٣٨٨/٠١١/٢٩

چکیدہ

در این تحقیق از مواد اولیه محلول در اسید نیتریک جهت سنتز پیشماده اکسید لانتانیوم استرانسیوم منگنز (La_{0.8}Sr_{0.2}MnO₃) در حمام رسوب اگزالات آمونیوم به روش همرسوبی استفاده گردید. برای بررسی دمای کلسیناسیون از آنالیز حرارتی همزمان (STA) استفاده و دمای بهینه برای کلسیناسیون ^C ۱۰۰۰ تعیین شد. برای تشخیص فازها و همچنین مراحل کلسیناسیون از پراش اشعه X استفاده شد. با استفاده از معادله ویلیامسون – هال اندازه کریستالیت برابر ۴۶ nm بدست آمد. توزیع اندازه ذرات پودر حاصل از ایس روش در حدود ۱ میکرومتر تشخیص داده شد که پودری با مشخصات ذکر شده برای کاربرد در پیل سوختی با توجه به خواص هدایتی آن مناسب میباشد.

واژههای کلیدی: اکسید لانتانیوم/استرانسیوم/منگنز، کاتد، همرسوبی، پیل سوختی اکسید جامد.

۱– مقدمه

مصرف انرژی در جهان به عنوان مقولهای فراگیر توجه اکثر کشورها و دولتها همچنین محققان را به خود جلب نموده است در حالیکه نفت همچنان اصلی ترین و بزرگترین منبع تولید انرژی بشر است. در نتیجه یکی از رویکردهای اصلی در زمینه انرژی، پیدا کردن منابعی مناسب به عنوان جایگزین برای سوخت فسیلی در آینده نزدیک است. با توجه به اینکه بسیاری از مصارف عمده انرژی جهان کنونی بر پایه مصرف سوختهای فسیلی بنا شده است، تغییر و انتقال در نوع منبع انرژی به منبع دیگر فرآیندی وقت گیر

نشانی: کرج، مشکین دشت، پژوهشگاه مواد و انرژی

SID.ir . يلفني: ه - ۶۲۰۴۱۳۱ - ۲۶۱، دورنگار: ۸۸۸۸ - ۶۲۰، پستالکترونيکي: a.asjodi@gmail.com

و هزینهبر خواهد بود. بنابراین باید در جستجوی منابع جدید و فرآیند جایگزینی آن در دراز مدت باشیم. آنچه منطقی به نظر میرسد این است که در شرایط فعلی جستجوی یک منبع واحد برای جایگزینی با منابع فعلی نباشیم و تامین انرژی را از منابع مختلفی برای زندگی و صنعت خود جویا شویم. پیل سوختی اکسید جامد (SOFC) به دلیل راندمان بالا در تبدیل انرژی، حداقل آلودگی و انعطاف پذیری بالا نسبت به دیگر سوختها برای تولید نیروی الکتریکی بسیار مناسب است. دمای کاری بالای سیستم SOFC (2° ۱۰۰۰ – ۸۰۰) مشکل اصلی برای

^{*} **عهدەدار مكاتبات**: على عسجدى

افزایش مدت زمان کارکرد SOFC و کاهش هزینههای سیستم، دمای کاری باید کاهش داده شود لذا کاهش دمای کاری مناسب SOFC یکی از موضوعات تحقیقاتی امروز در دنیا میباشد. چندین گروه تحقیقاتی سعی بر کاهش این دما برای SOFC دارند.

لانتانیوم استرانسیوم منگنز ماده کاتدی مناسب برای پیلهای سوختی اکسید جامد (SOFC) بر پایه الکترولیت زیرکونیای پایدار شده میباشد [۱]. در حال حاضر ترکیب اسمی Sr_xMnO₃ (2.2) له (SOF2) یا MSL معمولا در صنعت پیل سوختی استفاده میشود. مواد کاتدی پایه منعت پیل سوختی استفاده میشود. مواد کاتدی پایه ISM تنها وابسته به ترکیب شیمیایی، مشخصات ساختاری و ترمودینامیکی نمیباشند بلکه توزیع اندازه ساختاری و ترمودینامیکی نمیباشند بلکه توزیع اندازه بسیار مهمی در این مواد کاتدی هستند [۴–۲]. در عمل تخلخل و توزیع اندازه تخلخل نقش مهمی را به خاطر نقش دوگانه LSM در سیستم SOFC ایفا میکنند به عبارت دیگر، LSM یک الکتروکاتالیست موثر و به طور همزمان نفوذپذیر به گازهای کاتدی است.

جنبه دیگر استفاده از LSM، هموژن کنندگی و بر همکنش با الکترولیت پایه زیرکونیایی است. یکی از مزایای این برهمکنش بین لایه کاتدی LSM و الکترولیت پایه زیرکونیایی در سیستم SOFC، دیفوزیون (در مرز فازی) Y₂O₃ از فاز زیرکونیای پایادار شده توسط ایتریا (Yittria Stabilized Zirconia) به فاز LSM است. دیفوزیون منجر به تشکیل زیرکونیای تتراگونال و یا مونوکلینیک میشود. چنین انتقال ساختار کریستالی در ZrO₂ با تغییر حجمی انجام می شود و بدنبال آن ترک (با شدت بیشتر هنگامی که سیستم SOFC به طور مکرر تحت گرمایش و سرمایش باشد) را منجر می شود [۵]. علاوه بر این مشکل، محصولات با مقاومت الکتریکی بالا در مرز فازى كاتـد/الكتروليت، شبيه La₂Zr₂O₇، تشكيل میشوند. فاز La₂Zr₂O₇ عموما در سیستمهایی بـر پایـه LaMnO_{3+d}/YSZ بعد از عملیات حرارتی در دمای بالا ایجاد می شود. برای جلوگیری از تشکیل La₂Zr₂O₇، منگنز-لانتانیوم با غلظتهای نسبتا پایین دوپ میشوند. افزودن بیشتر Sr، احتمال تشکیل فاز SrZrO₃ با هدایت پایین را افزایش میدهد. مشخصات هموژنیتی و ریزساختار

LSM وابستگی زیادی به شرایط فرآیند دارند و کنترل این پارامترها با روشهای متداول سنتز سرامیک مشکل است چرا که فرآیند بر اساس دیفوزیون ترکیبات در حالت جامد در دماهای بالا میباشد. به همین دلیل روشهای جدیدی برای سنتز LSM بر اساس روشهای شیمی تر ارائه شدهاند.

در تحقیقی مشخصه پودرهای پروسکایت برای غشاهای کاتد و اکسیژن ایجاد شده با روشهای شیمیایی مختلف توسط Sefir و همکارانش [۷] ارائه گردید. همچنین تاثیر روش سنتز بر میزان اکتیویته کاتد توسط Bell و همکارانش [۸] مورد بررسی قرار گرفت. نتایج این مهمکارانش [۸] مرد بررسی قرار گرفت. نتایج این بودری ریزتر با ترکیب و ساختار سطحی هموژن ر ارائه پودری ریزتر با ترکیب و ساختار سطحی هموژن ر ارائه میدهد؛ بنابراین برای کاربردهای هدایتی در سیستمهای SOFC مناسبتر است. در هر دو تحقیق روش تولید LSM میتنی بر روش همرسوبی کربنات بوده است که توسط مالع میارانش [۹] نیز شرح داده شده است؛ آنها از مال رسوبدهنده Na₂CO₃ استفاده نمودند. روش تهیه SMA بر مبنای همرسوبی توسط Ghosh و همکارانش [۱۰] گسترش داده شد که در روش آنها عامل رسوبی،

در تحقیق حاضر روش همرسوبی اگزالاتی برای ایجاد حمام رسوب به کار رفته است. در این مطالعه، ماده کاتدی LSM نانوکریستالی با روش همرسوبی سنتز شد و خواص پودر با ابزارهای آزمایشگاهی مختلف مورد آنالیز قرار گرفت.

۲- فعالیتهای تجربی

۲-۱- مواد اولیه

مواد اولیه شامل مواد زیر می باشد: - اکسید لانتـانیوم (La₂O₃) (محصـول Merck بـه شـماره ۱۲۲۲۰ Art خلـوص ۹۹/۹۹٪ و وزن مولکـولی ۳۲۵/۸۱ گرم بر مول) - کربنـات استرانسـیوم (SrCO₃) (محصـول Merck بـه شــماره ۲۰۲۸۶۱/۰۵۰۰ Art خلـوص ۹۹/۹۹٪ و وزن مولکولی ۱۴۷/۶۳ گرم بر مول)

- کربنات منگنز آبدار (MnCO₃.xH₂O) (محصول Merck) (محصول ۲۹۹/۹۹) به شـماره ۵۹۲۴ Art خلـوص ۹۹/۹۹٪ و وزن مولکـولی ۱۱۴/۹۵ گرم بر مول) مالید نیتریک غلیظ (محصول Merck به خلوص ۶۸٪ با شـماره ۶۳/۱ کرم بر ۲۰۴۰۶/۳۶۷ و وزن مولکـولی ۶۳/۱ گـرم بر مول) به عنوان حلال مول) به عنوان حلال - محلول آبی آمونیاک ۲۵٪ (۲۵۰۰/۵۴۳۲/۱ Art محصول Merck به رسوب - آب دیونیزه برای رقیق کردن محلول اولیه، حمام رسوب و همچنین شستشوی رسوب

۲-۲- روش انجام کار

شکل ۱ فلوچارت انجام فرآیند سنتز پودر LSM را نشان می دهد. ابت دا محلول های نیت رات لانت انیوم، نیت رات استرانسیوم و نیترات منگنز، با انحلال اکسید لانت انیوم (La₂O₃) و کربنات استرانسیوم (SrCO₃) و کربنات منگنز (MnCO₃) جداگانه در اسید نیتریک غلیظ آماده می شوند. مقادیر محاسبه شده از هر محلول برای ایجاد ترکیب استوکیومتری La_{0.8}Sr_{0.2}MnO₃ مخلوط شدند. سپس با اضافه شدن به آب، غلظت اسید تا M ۵/۰ کاهش پیدا کرد.

محلول مخلوط شده به صورت قطرهای به یک حمام رسوب حاوی محلول اگزالات آمونیوم به منظور تشکیل رسوب کامل La-Mn-Sr اضافه گردید. pH حمام رسوب با افزودن کمی آمونیاک روی مقدار ۱۰ تنظیم شد. دمای مخلوط واکنش در حمام رسوب در ۲۵ کتظیم شده و ثابت نگه داشته شد. رسوب فیلتر و بعد از فیلتراسیون ثابت نگه داشته شد. رسوب فیلتر و بعد از فیلتراسیون ثابت نگه داشته شد. رسوب فیلتر و بعد از فیلتراسیون چندین بار با محلول آب دیونیزه شستشو گردید. رسوب شسته شده در دمای اتاق خشک و سپس بر روی پودر مسته شده در دمای اتاق خشک و سپس مار روی پودر دمای ۲۵ محلول آب دیونیزه شستشو گردید. رسوب شسته شده در دمای اتاق خشک و سپس مار موی پودر دمای ۲۵ محلول آب دیونیزه شستشو گردید. رسوب کامیا به منظور بررسی رفتار حرارتی همزمان (STA) با دستگاه 1040 مورت گرفت. بر اساس مطالعات STA کامیناسیون پیش ماده پودر در محدوده دمایی زیر کامیناسیون پیش ماده پودر در محدوده دمایی زیر

بعد از فرآیند خشک کردن، عملیات کلسیناسیون در دماهای ۲۰۰، ۸۰۰، ۹۰۰ و C^o ۱۰۰۰ به مدت ۳ ساعت

انجام شد. بعد از این مرحله به منظور تعیین پودر بهینه تک فاز LSM تحت آنالیز فازی XRD انجام گردید. الگوهای XRD پودر کلسینه شده LSM برای ارزیابی ثبت شدند. در نهایت برای بررسی مورفولوژی پودر از دستگاه میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM, Cambridge S360) میکروسکوپ الکترونی روبشی اندازه نانوذرات از روش ویلیامسون-هال استفاده شد [۱۱]. برای اندازه گیری توزیع اندازه ذرات پودر سنتزی از دستگاه آنالیز ذرات لیزر ساخت شرکت Fritsch آلمان استفاده گردید.

شکل ۱: فلوچارت فرآیند سنتز پودر LSM.

۳- نتایج و بحث

TA مطالعات STA مطالعات

شکل ۲ رفتار حرارتی پودر رسوبی را با آنالیز STA نشان میدهد. پیک گرماگیر در دمای کمتر از ℃۲۰۰ ممکن است به خاطر از دست دادن آب جذب شده باشد در حالی که میتوان پیک گرماگیر در حوالی ℃۴۸۰ را به تجزیه

کامل هیدروکسیدها و تجزیه جزئی کربنات از مواد رسـوب نسبت داد.

پیک گرماگیر دیگری در بالای C^o ۷۵۰ به خاطر تجزیه کامل کربنات و شروع تشکیل فاز LSM باشد. به کمک آنالیز حرارتی وزنی TGA این نوع واکنشهای تجزیه در دماهای ذکر شده تصدیق میشود. اختلاف کم پیکها از آنالیز حرارتی DTA منجر به محدوده دمایی C^o ۲۰۰ – ۵۰ میشود که اصولا به دلیل از دست دادن مولکولهای آبی به همراه یونهای ²-CO از دست دادن مولکولهای آبی به همراه یونهای ²-CO از واکنش تجزیه یونی ادامه دارد. در دمای بالای C^o ۸۰۰ ظهور پیک کوچک گرمازا ممکن است به خاطر تشکیل فاز XRD باشد. این فرض بعدا از طریق مطالعات XRD

(XRD) X بررسی الگوی پراش X (XRD)

الگوهای XRD نمونه های پودری کلسینه شده در دماهای مختلف در شکل ۳ نشان داده شده است که تشکیل ناقص LSM در دمای C^o ۹۰۰ را تصدیق مینماید. به طوری از نتایج XRD مشاهده میشود، فقط بالای این دما، تشکیل فاز کامل یا تک فاز LSM ممکن است. بنابراین نتایج MRD نشان میدهند که ماده تک فاز میتواند با روش همرسوبی در دمای C^o ۱۰۰۰ و بالاتر حاصل شود.

۳-۳ تعیین اندازه کریستالیت ها از رابطه ویلیامسون – هال

یکی دیگر از کاربردهای الگوهای XRD علاوه بر تعیین نوع فاز، تعیین اندازه بلورکها میباشد. از آنجایی که در دمای ℃ ۱۰۰۰، تشکیل یک فاز LSM از طریق XRD تصدیق شد؛ بنابراین پودر کلسینه شده در دمای ℃ ۱۰۰۰ به مدت ۳ ساعت برای ارزیابی اندازه کریستالیت مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به اینکه هر چه پودر ریزتر باشد ساختار سطحی آن نیز هموژنتر خواهد بود. لذا پارامتر اندازه کریستالیت فاکتور مهمی در این مورد است.

بدین منظور از روش ویلیامسون – هال برای تعیین اندازه کریستالیت اقدام شد [۱۱]. این محاسبات نشان میدهد که متوسط اندازه کریستالیت نمونه کلسینه شده در ۵۲ ۲۰۰۰، ۳۵ میباشند. لذا این اندازه میتواند نتیجه خوبی در راستای ریزدانگی باشد.

-۴-۳ نتایج میکروسکوب الکترونی روبشی

برای تایید نتایج XRD، پودر کلسینه شده در C^oC، ۱۰۰۰، از طریق میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) مورد بررسی قرار گرفت. شکل ۴a-d تصاویر پودر کلسینه شده در دماهای متفاوت و با بزرگنماییهای متفاوت را نشان میدهد.

تصديق خواهد شد.

همانطور که از مقایسه شکل b-۴ و f-d مشاهده می شود، ساختار پودری که دردمای C^o ۱۰۰۰ کلسینه شده از پودری که در دمای C^o ۹۰۰ کلسینه شده، متخلخل تر است که ناشی از خروج گاز و کلسیناسیون کامل می باشد. این تصاویر نشان می دهد با روش هم رسوبی پودر حاصله دارای ساختار نانومتری، هموژن و ریزدانه می باشد که بسیار مناسب برای کاربردهای هدایتی می باشد. طبیعت رسوب در سیستم حاضر، گرانوله بود و به راحتی قابل فیلتر شدن است.

در این مطالعه تحقیقی انجام شده تا ترکیب شیمیایی رسوب از نتایج DTA-TGA و اندازه کریستالیتها به منظور اثبات دستیابی به نانو بلورک از XRD تعیین شود. در مطالعه حاضر، تعادلهای زیر در محلول رسوب انتظار بود [1۲]:

شکل ۴: تصاویر SEM از پودر کلیسنه شده در دماهای مختلف a) پودر کلسینه شده در دمای C° ۴۰۰ b) پودر کلسینه شده در دمای C° ۹۰۰ با بزرگنمایی بالاتر، c) پودر کلسینه شده در دمای C° ۱۰۰۰ و d) پودر کلسینه شده در دمای C° ۱۰۰۰ با بزرگنمایی بالاتر.

$$H_2 O \leftrightarrow H^- + O H^- \tag{1}$$

$$(NH_4)_2C_2O_4.H_2O + H_2O \leftrightarrow$$

$$NH_4^+ + HCO_3^- + H^+$$

(٢)

$$NH_4^+ + OH^- \leftrightarrow NH_4OH \leftrightarrow$$

$$(\Upsilon)$$
 NH₃(g) + H₂O

$$HCO_{3}^{-} \leftrightarrow H^{+} + CO_{2}^{-2} \tag{(f)}$$

$$0.4(La_2O_3.CO_2)(0.2SrCO_3)(0.5Mn_2O_3).$$

 $L_{0.8}Sr_{0.2}MnO_3$

واکنشهای تجزیه در دمای C° ۸۱۰ که حدود ۷/۳ درصد افت وزن دارد.

$$La_{0.8} Sr_{0.2} MnO_3$$
 (9)

واکنشهای تجزیه در حدود C° ۴۸۰ بر اساس تحقیقات گزارش شده بر روی نیترات لانتانید و منگنز هستند [۱۴،۱۷]. افت وزن کلی اندازه گیری شده توسط آنالیز TG تقریبا ٪۲۲/۷ در محدوده دمایی C° ۵۸۰–۱۵۰ تعیین شد. تغییر کم ممکن است به خاطر مقادیر فرضی y ،x و z برای رسوب بر پایه Mn یا ممکن است به خاطر مقدار اضافی آب جذب شده در ماده پیشساز باشد. در حدود ۸۱۰ °C، تجزیه مواد پیشساز با افت وزنی کل ٪۳۰/۵ از محدوده دمایی C^oC کامل شده است. محاسبه تئوریکی در مورد حاضر هم چنین تقریبا با مقادیر نشان داده شده یکسان است. اما در این دما (۸۱۰ °۲۰) تشکیل فاز LSM از مشاهدات XRD کامل نمی باشد (شکل ۲). پیکهای گرمازای کوچک در محدوده دمایی بالا °C ۱۰۰۰−۹۰۰ نشانه واکنش بیشتر برای تشکیل فاز کامل میباشند. الگوی XRD پودر کلسینه شده در این محدوده دمایی نیز این مشاهدات را ثابت و تصدیق مي كنند.

در مورد پودرهای کلسینه شده می توان گفت که اندازه بلورکهای این پودرها، فاکتور بحرانی در خواص نهایی آنها است. برای بررسی این پارامتر XRD و SEM دو ابزار بسیار مناسب هستند. همانطور که نتایج XRD نشان دادند، ماده تک فاز LSM در دمای ℃ ۱۰۰۰ قابل تولید است و در دماهای قبل آن فاز میانی نیز مشاهده میشود که با افزایش دما این فازهای میانی نیز تحت واکنش بیشتر به تک فاز LSM تبدیل میشوند. اما از سوی دیگر، پیکهای XRD مربوط به LSM در دماهای متفاوت از لحاظ شدت و پهنای پیک تغییر میکنند به طوری که مشاهده می شود، در دمای ^oC ۲۰۰ پیکها نسبت به دماهای بالاتر پهنتر میباشند. اما با افزایش دما این پیکھا باریکتر

$$\mathrm{H^{+}} + \mathrm{CO_{2}}^{-2} \rightarrow \mathrm{H_{2}CO_{3}} \leftrightarrow \mathrm{H_{2}O} + \mathrm{CO_{2}}(\mathrm{g}) \qquad (\Delta)$$

کاتیونهای Ln تحت هیدراتاسیون و هیدرولیز در آب به گونههای کمپلکس مختلف تشکیل می شود [۱۳]:

$$Ln(H_2O)_n+H_2O \leftrightarrow$$

$$[Ln (OH)(H_2O)_{n-1}]^{+2}+H_3O^+$$
(8)

در حین رسوب گذاری، کمیلکس های تشکیل شده در بالا بعد از واکنش با آنیون های کربنات، رسوب تشکیل می دهند.

از آنجایی که رسوب در حضور مقادیر بالاتر آنیون های کربنات انجام می شود، احتمال تشکیل کربنات و کربنات هیدروکسید ماکزیمم هستند. برای مواد لانتانید، هنگامی که ایـن نـوع واکـنشهـا در دماهـای بـالای ℃ ۷۰ انجـام مى شوند، محصول Ln₂O₃.2CO₂.2H₂O]. تحت شرایط مشابه، منگنـز، بـه صـورت نیتـرات منگنـز رسـوب میکند. اما به لحاظ عملی نیترات منگنز ایجاد شده در چنین روشی نمیتواند هر گز استوکیومتری باشد و فرمولها میتوانند به صورت Mn(CO₃)_x(OH)_y(H₂O)_z تصحيح شوند [١6]. معمـولا در ۲/۵۵ x ، y بـین ۲/۲ و ۴۵/۰ و مقـدار z در محدوده 4/6 - 4/6 قرار داد. بنابراین، فرمولهای پیشسازهای رسوبیافته بعد از شستشو و خشک کردن میتواند به صورت فرمول زیر نوشته شود:

 $(0.4La_2O_3.2CO_2.2H_2O).(0.2SrCO_3).$ (Y) $((MnCO_3)_x(OH)_y(H_2O)_z)$

رفتار تجزیه این پیشسازها بعد از خروج کامل آب جذب شده (در ℃ ۲۰۰) به صورت زیر بیان می شود با فرض اىنكە:

در دمای ℃ ۴۲۰ حدود ۲۲/۷ افت وزنی وجود دارد.

(٨)

میشوند و این نشاندهنده رشد دانهها علاوه بر واکنش برای رسیدن به تک فاز LSM میباشد. چنین رفتاری کاملا در شکل ۵ قابل مشاهده است. پس میتوان نتیجه گرفت که پارامتر اندازه بلورک وابستگی زیادی بر دمای کلسیناسیون دارد. از آنجایی که پودر ریزتر خواص کاربردی بهتری نیز دارد. پس دستیابی به دمای بهینه کلسیناسیون بسیار مهم است. در نهایت با بررسیهای انجام شده دمای بهینه کلسیناسیون ۲۰ ۹۸۰ تخمین زده شد.

برای تصدیق نتایج محاسبات اندازه ذرات از الگوی XRD، مشاهدات میکروسکویی انجام شد. این مشاهدات علاوه بـر تصديق مشاهدات XRD، به نوعي به تفسير نتايج STA کمکی موثر میکند. در نمونه کلسینه شده در ^oC ۲۰۰ ذرات یودر ریزتر و ساختار آنها به نظر چگال تر بودند. اما در نمونه کلسینه شده در C⁰ ۱۰۰۰ ساختار یودر حالت توخالی اما اندازه ذرات پودر کمی درشت دانهتر به نظر میآیند. این نشان میدهد کـه در دمـای C[∞] ۲۰۰ خـروج گازها به صورت کامل انجام نگرفته است؛ در حالی که در دمای ^oC دمای ۱۰۰۰ این خروج به صورت کامل انجام شده است و منجر به تخلخل و ساختار توخالی یودرها شده است. همچنین تفاوت زیادی در اندازه پودرها مشاهده نشده است که نشان میدهد غالب انرژی تامین شده از طریق دما صرف تکمیل شدن واکنش و خروج گاز شده است و انرژی چندانی برای افزایش رشد دانهها باقی نمانده است.

لذا دمای C^o ۹۸۰ دمای بسیار مناسب برای کلسیناسیون و دستیابی به تک فاز LSM است. چون دماهای بالاتر تمامی گرما صرف اگلومراسیون و رشد دانهها خواهد شد که در خواص نهایی پودر اثر مثبتی نخواهد داشت. در نهایت، آزمون PSA با دستگاه Fritsch GmbH اندازه متوسط ذرات را با احتساب گرانوله شدن آنها، در حدود ۱ میکرومتر تشخیص داد که در شکل ۵ آورده شده است.

۴- نتیجهگیری

در این پژوهش پودر تک فاز La_{0.8}Sr_{0.2}MnO₃ با روش همرسوبی با هدف بهینهسازی شرایط تولید و ایجاد رسوب قابل فیلتر شدن سنتز شد. شرایطی از قبیل ۱۰ = PH و دمای کلسیناسیون C^o ۲۰۰۰=T، بهترین حالت بهینه برای سنتز پودر تک فاز بودند. در نهایت پودری با ابعاد کریستالی nm ۶۳ سنتز شد که ریزدانگی آن بسیار مناسب برای کاربردهای هدایتی بود.

سپاسگزاری

وظیفه خود میدانیم از راهنماییهای ارزنده اساتید پژوهشگاه مواد و انرژی در راستای ویرایش مقاله و مسئولین و کارشناسان محترم آزمایشگاههای دانشگاه تربیت مدرس و تمام افرادی که ما را در انجام این تحقیق یاری نمودند تشکر و قدردانی نماییم.

مراجع

- [1] N.Q. Minh, J. Am. Ceram. Soc., 76, 1993, 563.
- [2] R. Mahesh, R. Mahendiran, A.K. Raychaudhuri, C.N.R.
- Rao, *Appl. Phys. Lett.*, **68**, 1996, 2291.
 Y. Huang, Z. Xu, C. Yan, Z. Wang, T. Zhu, C. Liao, *Solid*
- State Commun., 114, 2000, 43.
 [4] N. Zhang, W. Ding, W. Zhong, D. Xing, Y. Du, J. Phys.
- *Rev.*, **B56**, 1997, 8138.[5] L. Kilizendermann, D. Das, D. Bahadur, R. Weiss, H.
- Nikel, K. Hilpert, J. Am. Ceram Soc., 80, 1997, 909.
 [6] C. Clausen, C. Bagger, J.B. Bilde-Sorensen, A. Horsewell,
- *J. Solid State Ionics*, **70**, 1994, 59.

JR

- [7] R.J. Bell, G.J. Millar, J. Drennan, J. Solid State Ionics, 131, 2000, 211.
- [8] J. Sefir, S. Vaucher, P. Holtappels, U. Vogt, H.J. Schindler, J. Vanherle, E. Suvorova, P. Buffat, D. Perret, N. Xanthopoulos, O. Bucheli, *J. Eur. Cer. Soc.*, **25**, 2005, 1991.
- [9] J. Tanaka, K. Takahashi, Y. Yajima, M. Tsukioka, *Chemistry Letters*, 5, 1982, 1847.
- [10] A. Ghosh, A. K. Sahu, A.K. Gulnar, A.K. Suri, *Scripta Materialia*, **52**, 2005, 1305.

www.SID.ir

Rao, J. Inorg. Nucl. Chem., 28, 1966,1165.

- [15] J. Preiss, A.Z. Dussik, J. Anorg. Allg. Chem., 131, 1923, 275. [16] A.J. Hegediis, K. Martin , *Microchimica Acta*, **72**, 1966,
- 833.
- [17] R.P. Wasterdahl, P.J. Leader, J. Inorg. Nucl. Chem. Lett., 5, 1969, 199.
- [11] G.K. Williamson, W.H. Hall, Acta Metallurgica, 1, 1953, 22.
- [12] J.G. Li, T. Ikegami, Y. Wang, T. Mori, J. Am. Ceram. Soc., 86, 2003, 915.
- [13] J. M. López Nieto, J. L. G. Fierro, L. González Tejuca , G. Kremeni, Journal of Catalysis, 107, 1987, 325.
- [14] R.L. Sastry, S.R. Yoganarasimhan, P.N. Mehrotra, C.N.R.

